

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2019 r.

**Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy
i (...) w następującym składzie:**

Przewodniczący: SSR Joanna Król-Szymielewicz

Protokolant: Justyna Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2019 r. we W.

sprawy z odwołania A. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w S. z dnia 19.11.2018 r. nr (...)

o zasiłek chorobowy

- I. oddala odwołanie;
- II. odstępuje od obciążenia odwołującego się kosztami zastępstwa procesowego należnymi organowi rentowemu;
- III. zalicza koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z dnia 19 listopada 2018r., Nr (...), na podstawie art. 1 ust.1 i art. 6 ust.1 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, odmówił ubezpieczonemu A. Z. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 10.09.2018r. do 08.10.2018r.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ rentowy wskazał, że osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Objęcie dobrowolnie ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi i chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tymi ubezpieczeniami, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony w Oddziale ZUS.

Ponadto zaś zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Organ rentowy zarzucił, że z posiadanych przez niego informacji wynika, iż A. Z. został objęty dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym od dnia 11.09.2018r. z tytułu wykonywanej umowy zlecenia u płatnika - Firmy Budowlanej (...). Z uwagi na fakt, że na dzień zachorowania, tj. na dzień 10.09.2018r. nie był on objęty ubezpieczeniem chorobowym, nie przysługuje mu prawo do zasiłku chorobowego za okres od 10.09.2018r. do 08.10.2018r.

Ubezpieczony A. Z. w ustawowym terminie złożył odwołanie od w/w decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.. W odwołaniu od decyzji podniósł, iż został przyjęty do pracy w firmie (...) w dniu 03.09.2018r., a w dacie 08.09.2018r. uległ wypadkowi przy pracy i z tej przyczyny udał się na zwolnienie lekarskie trwające do dnia

31.12.2018r. Odwołujący się wskazał, że nie rozumie przyczyn, z powodu których organ rentowy nie wypłaca mu zasiłku chorobowego.

W odpowiedzi na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska w sprawie, organ rentowy wskazał, iż zgodnie z art. 1 ust.1 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity - Dz. U. z 2017r. poz. 1368 ze zm.), świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300 i 303).

Z kolei w myśl art. 6 ust.1 tej ustawy, zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Organ rentowy podniósł w dalszej kolejności, iż z dokumentów, jakimi dysponuje, wynika, że ubezpieczony przedłożył zwolnienie lekarskie z powodu choroby na okres do dnia 10.09.2018r. do dnia 08.10.2018r.

Odwołujący się A. Z. z tytułu wykonywanej umowy zlecenia u płatnika - Firmy Budowlanej (...) został zgłoszony do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego w dniu 11.09.2018r., dlatego też został on objęty dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym od tego dnia. Z uwagi zaś na fakt, że na dzień zachorowania, tj. na dzień 10.09.2018r. nie był on objęty ubezpieczeniem chorobowym, nie przysługuje mu prawo do zasiłku chorobowego za okres od 10.09.2018r. do 08.10.2018r.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się A. Z. do lutego 2016 roku wykonywał pracę u płatnika składek M. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Budowlana (...) z siedzibą w Szczecinie, w różnych okresach czasu, na podstawie umów zlecenia, na stanowisku pracownika budowlanego.

W dniu 08.09.2018r. odwołujący się uległ wypadkowi podczas wykonywania pracy; maszyna obcięła mu część palca wskazującego u lewej ręki.

Z tej przyczyny odwołujący się A. Z. przedłożył w Oddziale ZUS w S. zwolnienie lekarskie z powodu choroby na okres do dnia 10.09.2018r. do dnia 08.10.2018r.

Dowód: - akta ZUS, a w nich zwolnienie lekarskie z dnia 10.09.2018r.;

- przesłuchanie ubezpieczonego, k. 18v.

M. M., jako płatnik składek, zgłosiła A. Z. do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego w dniu 11.09.2018r.

Dowód: - zgłoszenie (...); k.14.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z dnia 19 listopada 2018r., Nr (...), odmówił ubezpieczonemu A. Z. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 10.09.2018r. do 08.10.2018r. podnosząc, iż z uwagi na fakt, że na dzień zachorowania, tj. na dzień 10.09.2018r. nie był on objęty ubezpieczeniem chorobowym, nie przysługuje mu prawo do zasiłku chorobowego za okres od 10.09.2018r. do 08.10.2018r.

Bezsporne.

Odwołujący się A. Z. do dnia 31.12.2018r. przebywał na zwolnieniu lekarskim, podczas którego nie otrzymywał zasiłku chorobowego. Aktualnie pozostaje on bez żadnego zatrudnienia, a płatnik M. M. nie odbiera od niego telefonów.

Dowód: - przesłuchanie ubezpieczonego, k. 18v.

Mając na uwadze powyższe ustalenia stanu faktycznego, Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego A. Z. od zaskarżonej decyzji ZUS z dnia 19 listopada 2018r. podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów tj. na dokumentach zawartych w aktach organu rentowego, w tym na zwolnieniu lekarskim odwołującego się oraz na druku (...) z 11.09.2018r. obejmującym zgłoszenie A. Z. do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego przez płatnika M. M..

Ponadto, wprawdzie Sąd za wiarygodne uznał zeznania odwołującego się, jednakże dokonał odmiennej od prezentowanej przez wnioskodawcę oceny prawnej przedstawionego przez niego stanu faktycznego sprawy.

Tytułem wstępu należy wskazać, że zgodnie z art. 1 ust.1 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity - Dz. U. z 2017r. poz. 1368 ze zm.), świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300 i 303).

Z kolei w myśl art. 6 ust.1 ustawy z dnia 25.06.1999r., zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Jak zaś stanowi przepis art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, objęcie dobrowolnie ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi i chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tymi ubezpieczeniami, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, należało wskazać, iż jak wynika z przedstawionego przez organ rentowy druku (...) obejmującego zgłoszenie A. Z. do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego przez płatnika M. M., zgłoszenie odwołującego się do tego ubezpieczenia nastąpiło w dacie 11.09.2018r.

Zgodnie z cyt. powyżej art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, odwołujący się A. Z. z tym właśnie dniem został objęty dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym z tytułu wykonywanej umowy zlecenia u płatnika - M. M. prowadzącej Firmę Budowlaną (...) w S..

Zaś wypadkowi odwołujący się uległ w dniu 08.09.2018r., a zwolnienie lekarskie obejmuje okres od 10.09.2018r. W tej sytuacji stwierdzić należało, że odwołujący się w dniu powstania jego niezdolności do pracy, nie był objęty dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym.

Zatem z uwagi na treść w/w art. 6 ust.1 ustawy z dnia 25.06.1999r., odwołującemu się nie przysługuje prawo do zasiłku chorobowego za sporny okres od 10.09.2018r. do 08.10.2018r., gdyż stał się on niezdolny do pracy z powodu choroby w okresie, kiedy nie podlegał ubezpieczeniu chorobowemu.

Tym samym zaskarżona decyzja organu rentowego była słuszna.

W związku z powyższym, Sąd w pkt. I-wszym sentencji wyroku, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.

W punkcie II –gim sentencji wyroku Sąd odstąpił od obciążenia odwołującego się kosztami zastępstwa procesowego należnymi organowi rentowemu, na podstawie art. 102 k.p.c. Przepis ten stanowi wyjątek od zasady odpowiedzialności strony za wynik procesu.

W ocenie bowiem Sądu, całokształt okoliczności niniejszej sprawy przemawiał za zastosowaniem wobec odwołującego się tego przepisu, stanowiącego, iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Jak wskazuje się w judykaturze, skorzystanie przez Sąd z przepisu art. 102 k.p.c. w zakresie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym Sądu orzekającego i tylko do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstępianie, a jeśli tak to, w jakim zakresie, od generalnej zasady obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór. Zatem ustalenie czy w danych okolicznościach zachodzą "wypadki szczególnie uzasadnione", o których mowa w art. 102 k.p.c., ustawodawca pozostawia swobodnej ocenie Sądu (vide: post. SN z 26.01.2007r., V CSK 292/06, Lex nr 232807).

Zastosowanie przez Sąd art. 102 k.p.c. powinno być oceniane w całokształcie okoliczności, które by uzasadniały odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (por. postanowienie SN z dnia 14 stycznia 1974 roku, II CZ 223/73, LEX nr 7379).

W niniejszej sprawie Sąd zważył, iż o zasadności zastosowania art. 102 k.p.c. w przedmiocie orzeczenia o kosztach zastępstwa procesowego należnych organowi rentowemu zadecydowała trudna sytuacja życiowa i materialna odwołującego się, w szczególności fakt, że nie pozostaje on w zatrudnieniu. Wobec tego Sąd doszedł do przekonania, że obciążanie odwołującego się kosztami zastępstwa procesowego byłoby sprzeczne z zasadą słuszności.

W pkt. III-cim sentencji wyroku Sąd zaliczył koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa, gdyż zarówno organ rentowy jak i odwołujący się są zwolnieni od obowiązku ich poniesienia, z mocy art. 94 i art. 96 ust.1 pkt. 4 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398).

Z tych względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.